
GERGELY ÁGNES

Angyal a kertben

Meg kellett végre tudni,
és bármi áron:
kinn angyal jár a kertben,
az én barátom.

Régóta sejtem, eljön,
derengve vár rám,
törékeny csattogással
teli a párkány.

Föld porzik, mint a szélben
a csillag útja,
semmi döntési kényszer
nem áll az útba.

Mint a védtelen holttest,
ha kitakarják,
szép bábjáték volt egykor
a fiatalság.

Vágy és félelem nélkül
érhetni partot.
Arra alá bezárul
egy néma csarnok.

